

NORGES HØYESTERETT

Den 4. september 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie, Bårdsen og Ringnes i

HR-2015-01827-U, (sak nr. 2015/1593), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Halvard Helle)

Den offentlige påtalemyndighet

mot

B (advokat Ole Martin Paulsen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke i sak om besøksforbud etter straffeprosessloven § 222 a.
- (2) B, født 00.00 1954, ble ved påtalemyndighetens beslutning 19. mai 2015 ilagt besøksforbud overfor sin tidligere samboer A.
- (3) Beslutningen ble brakt inn for Sandefjord tingrett, som 28. juli 2015 avsa kjennelse med slik slutning:
  - "1. **B, født 00.00.1954, forbys å oppsøke, å forfølge og på noe vis å ta kontakt med A, verken personlig eller gjennom telefon, tekstmelding, e-post eller annen elektronisk meddelelse, brev, postkort eller annen skriftlig meddelelse eller gjennom tredjemann.**
  2. **Besøksforbudet gjelder frem til 29. mai 2016.**
  3. **Besøksforbudet gjelder ikke i voldgiftsrettens lokaler i perioden som voldgiftssaken mellom B og A skal gjennomføres.**
  4. **B plikter å etterkomme pålegg fra voldgiftsretten under gjennomføringen av voldgiftssaken."**

- (4) B anket tingrettens kjennelse til Agder lagmannsrett, som 17. august 2015 avsa kjennelse med slik slutning:

"Politiets begjæring om besøksforbud tas ikke til følge."

- (5) A har anket lagmannsrettens kjennelse på grunn av feil ved saksbehandlingen og den generelle lovtolkningen. Det er anført at lagmannsretten har oversett at begjæringen om besøksforbud også er begrunnet i at B har sendt et stort antall tekstmeldinger med et meget ubehagelig innhold for A, og at det er lagt til grunn et for strengt beviskrav. Det er lagt ned slik påstand:

"Lagmannsrettens kjennelse oppheves."

- (6) *Påtalemyndigheten* har sluttet seg til anken.
- (7) B har opplyst ikke å ha merknader til anførselene i anken, men har fastholdt at det ikke er grunnlag for besøksforbud. Det er lagt ned påstand om at anken forkastes.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse. Anken retter seg mot lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovtolkning, som utvalget kan prøve, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd nr. 2 og 3.
- (9) Etter straffeprosessloven § 222 a første ledd kan besøksforbud besluttes dersom det er "grunn til å tro" at en person ellers vil foreta visse handlinger. Formuleringen kom inn i loven ved endringslov 10. januar 2003 nr. 2 for å presisere at det ikke gjelder noe krav om sannsynlighetsovervekt, se Ot.prp. nr. 109 (2001–2002) side 44. Lagmannsretten har derfor bygd på et uriktig beviskrav når den har uttalt at det "ikke er sannsynlighetsovervekt for at B vil opptre fredsforstyrrende i tiden fremover", og at vilkårene for å ilegge besøksforbud etter straffeprosessloven § 222 a da ikke er til stede.
- (10) Lagmannsretten synes også å ha misforstått begrunnelsen for begjæringen om besøksforbud når den har lagt til grunn at den kun er begrunnet i at "A har hørt biler nær boligen med en motordur som minner om en bil B har". I påtalemyndighetens forrige begjæring om besøksforbud fra november 2014 – som det er vist til i begjæringen i saken her – er det anført at B skal ha sendt en rekke tekstmeldinger til A av dels trakasserende og ubehagelig karakter.
- (11) Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves.
- (12) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Arne Ringnes
(sign.)

Riktig utskrift: